

Skriftlig begrundelse

Ministeren har ved besvarelsen af mundtligt § 20-spørgsmål nr. S 1968 stillet onsdag den 19. februar 2003 givet udtryk for, at den pågældende kursistgruppe er indregnet i de udmeldte tilskudsrammer. Imidlertid giver ministerens svar på mundtligt § 20-spørgsmål nr. S 2119 stillet onsdag den 26. februar 2003 anledning til forvirring, idet hun her fortæller, at arbejdsformidlingen kan »finansiere uddannelserne også uden om lofterne«.

Den fg. formand (Svend Auken):

Som tidligere meddelt er dette spørgsmål udgået af dagsordenen for i dag.

Spm. nr. S 2328

9) Til kirkeministeren af:

Søren Krarup (DF):

»Hvad kan ministeren oplyse om det kirkeretlige grundlag for biskoppernes samlede optræden?«

Søren Krarup (DF):

Den danske folkekirke kender som en evangelisk-luthersk kirke ikke til biskoppers særlige mandat, for i en luthersk kirke er biskoppen som bekendt kun førsteprest i sit stift. Det har ikke forhindret, at de danske biskopper alligevel mødes fra tid til anden og taler sammen, og det er i sin gode orden, at man på denne måde holder private møder for at klare sig i forskellige situationer.

Kl. 14.15

Men i de seneste årtier har dette private møde haft en tendens til at udvikle sig til en formaliseret orden. Og på det allerseneste er det blevet sådan, at de private møders dirigent betegner sig selv som mødeleder, der som sådan synes at sidde inde med en særlig kirkelig, gejstlig kompetence, senest biskop Karsten Nissen i Berlingske Tidende den 6. marts.

Jeg synes, det er en misvisning, og det er en misforståelse, også en fare for folkekirken som en evangelisk-luthersk kirke.

Og jeg vil godt spørge kirkeministeren, hvad hun kan oplyse om det kirkeretlige grundlag for biskoppernes samlede optræden:

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Ifølge den gældende kirkeret er hver enkelt biskops embedsomsråde det stift, som han eller hun er udnævnt til biskop over. Der er ikke i lovgivningen fastsat bestemmelse om, at folkekirkens biskopper skal eller kan optræde som et kollegialt organ.

Der er således ikke noget kirkeretligt grundlag, der giver biskopperne i fællesskab mulighed for eller pligt til at handle med retlig virkning. De kan ikke forpligte folkekirken til noget ved at udtale sig eller handle samlet. Men biskopper har som alle andre i det danske samfund frihed til at tale sammen og også til offentligt at give udtryk for indbyrdes enighed om et eller andet.

Biskopperne har fra gammel tid tradition for at mødes til bispemøder, som ikke har noget officielt eller lovgivningsmæssigt grundlag, men som er et forum for udveksling af erfaringer om og holdninger til spørgsmål af betydning for folkekirken.

Hvis det ved disse møder eller ved andre samtaler viser sig, at biskopperne har den samme holdning til et eller andet spørgsmål, ja, så står det dem frit for at komme med en fælles udtalelse. Sådanne udtalelser må man imidlertid opfatte som udtryk for, hvad netop disse biskopper mener, og ikke som udtryk for, hvad der er den samlede folkekirkes holdning til det ene eller det andet emne.

Jeg kan derfor sammenfatte mit svar sådan: Der er ikke noget kirkeretligt grundlag, som giver biskopperne mulighed for at forpligte folkekirken ved at tale eller handle i fællesskab.

Søren Krarup (DF):

Jeg siger tak til kirkeministeren for svaret, som jeg finder fuldstændig dækkende og rigtigt. Jeg har forud for dette spørgsmål konsulteret August Roesens fremragende kirkeret, hvor han netop skriver, at disse bispemøder ikke er lov-hjemlede. De må betragtes som biskoppers private møde. Og det er i orden.

Men situationen er jo blevet sådan, at der virkelig er grund til at understrege det. Jeg har ved flere bispevalg ønsket, at der var en biskop, der stillede op med det ene programpunkt: Jeg deltag ikke i bispemøder. For det ville betyde, at dette sammenrend, der mere og mere tiltager sig gejstlig kompetence og autoritet, ikke var muligt.

Derfor vil jeg spørge kirkeministeren: Var det mon ikke på tide, at man virkelig med fynd og